

Hæc paucis sapiens Carolus pandebat alumnis,
 Quorum causa (84) sibi credula, siue placens.
 Missum iterum revocat, quærit quoque in ordine cuncta,
 Qualiter insignis urbs dominata foret,
 Quo Rex ingenio Zadun comprehensus adesset,
 Quosque Duces bello straverat ipse fero.
 Bigo bonus recitans, narratque per omnia vera,
 Cujus verba pius Cæsar honore colit.
 Cæsar lætus ei pateram (85), qua fortè bibebat,
 Porrigit, ille bibit impiger hauta meri.

(84) Nescio an heic adhibeatur *causa* pro *res*. Obscurus sensus ita explicandus videtur: Carolus hæc pandebat familiaribus suis, quibus majorem habebat fidem, quique sibi præceteris placebant.

(85) Vide infra Anonymum Salernitanum, enarrantem, vinum a Ludovico II. Augusto propi-

A Mox famulum donis variisque honoribus ornans,

Misit & ad sobolem munera magna suam.
 Laudibus & donis pergit celeranter onustus,
 Lætus & ad Regem pervenit ecce suum.
 Lætus ut exul (86) eat Pippini in Regna potentis,

Conferat altitonans, Cæsar & ipse potens.
 Lætitiæ ergo Libelle habeas sub nomine finem,
 Fratribus ut ternis confociatus eas.

B narum Landulfo Episcopo Capuano. Id honoris causa in usu fuit.

(86) Ideest, ipse Ermoldus Nigellus Poeta exul deprecatur, ut sibi libertate data liceat reverti in Regna Pippini. Pippinus hic erat Ludovici Pii filius. Ejus Regnum Aquitania. Vide Præfationem meam ad hoc Poema.

EXPLICIT LIBER PRIMUS.